

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2019 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: Jacek Witkowski

Sędziowie: Ireneusz Lejczak (spr.)

Maria Pietkun

Protokolant: Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2019 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy R. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o ubezpieczenia społeczne

na skutek apelacji R. B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 6 marca 2019 r. sygn. akt VII U 1009/18

I. zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 23 lipca 2018 r. w ten sposób, że stwierdza, iż wnioskodawczyni R. B. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w okresach opisanych w decyzji,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawczyni kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 marca 2019 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawczyni R. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z 23 lipca 2018 r., stwierdzającej, że R. B., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresach wskazanych w decyzji (pkt I) oraz zasądził od wnioskodawczyni na rzecz organu rentowego kwotę 180,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt II).

Sąd I instancji ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17.01.2014 r. została zawarta umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., której jedynym współnikiem obejmującym 100 udziałów o wartości nominalnej 5.000,- zł była R. B..

Spółka jako przedsiębiorstwo budowlano-inżynierskie zajmuje się budową dróg i mostów. Spółkę reprezentuje i zarządza dyrektor ds. inwestycji i pełnomocnik.

W dniu 18.02.2015 r. nadzwyczajne zgromadzenie wspólników ww. spółki podjęło m.in. uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki do kwoty 10.000,- zł. i objęciu nowych 100 udziałów przez dotychczasowego wspólnika i pokrycie ich gotówką.

W dniu 26.02.2015 r. R. B. sprzedała D. A. (1) 10 udziałów za gotówkę w kwocie 500,- zł.

W dniu 5.03.2015 r. odbyło się nadzwyczajne zgromadzenie wspólników ww. spółki. Protokół z niego wskazuje, że było na nim reprezentowane 100% kapitału zakładowego, podjęto uchwałę o powołaniu R. B. na prezesa zarządu spółki, a listę obecności podpisały R. B. i D. A. (1).

W dniu 30.06.2015 r. podczas zgromadzenia wspólników ww. spółki podjęto uchwały o rozpatrzeniu i zatwierdzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2014, podziale zysku, udzielenia członkom zarządu absolutorium z wykonania przez nich obowiązków. Z protokołu wynika, że przybyli wszyscy wspólnicy, zaś listę obecności podpisała tylko R. B..

Z protokołu zgromadzenia wspólników z dnia 30.06.2016 r. wynika, że jego przedmiotem było podjęcie uchwał o rozpatrzeniu i zatwierdzeniu sprawozdania zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2015, podziale zysku, udzielenia członkom zarządu absolutorium z wykonania przez nich obowiązków. Kapitał zakładowy był reprezentowany w całości, zaś listę obecności podpisały R. B. i D. A. (1).

W dniu 16.12.2017 r. R. B. sprzedała posiadane w spółce 90 udziałów o wartości nominalnej 4.500,- zł. za taką też kwotę J. O.. Tego samego dnia temu samemu nabywcy swoje udziały sprzedała też D. A. (1) tj. 10 udziałów o wartości nominalnej 500,- zł. za kwotę 500,- zł.

R. B. była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń z tytułów:

umowy zlecenia w okresach: 5-31.05.2014 r., 6.06.-30.07.2014 r., 5.08.-19.09. 2014 r., 1.10-1.11.2014 r., 29.06.-31.07.2015 r., 1-6.09.2015 r.; umowy o pracę w okresach: 1.05.1999 r.-30.04.2014 r., 3.11.2014 r.-28.06.2015 r., 2.03.2016 r.-31.12. 2017 r. W okresach 1.05.2014 r.-4.05.2014 r., 1.06.2014 r.-5.06.2014 r., 31.07.2014 r.-4.08.2014 r., 20.09.2014 r.-30.09.2014 r., w dniu 2.11.2014 r., 1.08.2015 r.-31.08.2015 r., 7.09.2015 r.-1.03.2016 r. ubezpieczona była zgłoszona z tytułu prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej jako wspólnik jednoosobowej spółki (...) sp. z o.o. i tytuł ten stanowił podstawę do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, gdyż był wówczas jedyny.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji, powołując się na przepisy art. 6 ust. 1 pkt. 5, art. 8 ust. 6 pkt 4, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd ten w pierwszej kolejności wskazał, że wnioskodawczyni zakwestionowała stanowisko strony pozwanej wskazując, że w okresie od 26.02.2015 r. do 16.12.2017 r. była jednym z dwóch wspólników (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. tj. posiadała w niej 90 udziałów stanowiących 90% kapitału zakładowego, zaś drugi wspólnik D. A. (1) posiadała 10 udziałów stanowiących 10% kapitału zakładowego. Z kolei Sąd I instancji podał w wątpliwość twierdzenie wnioskodawczyni o proporcjach posiadanych przez wspólników udziałów, gdyż z informacji przedłożonych przez samą wnioskodawczynię wynika, że układały się one inaczej. Zawierając umowę spółki w dniu 17.01.2014 r. wnioskodawczyni jako jej jedyny wspólnik objęła 100 udziałów o wartości nominalnej 5.000,- zł, a następnie w dniu 18.02.2015 r. nadzwyczajne zgromadzenie wspólników ww. spółki podjęło m.in. uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego spółki do kwoty 10.000,- zł. i objęciu nowych 100 udziałów przez dotychczasowego wspólnika i pokrycie ich gotówką, a dopiero po tym w dniu 26.02.2015 r. R. B. sprzedała D. A. (1) 10 udziałów za gotówkę w kwocie 500,- zł. Zdaniem tego Sądu wynika z tego, że 200 udziałów stanowiło 100% udziałów spółki, a nabyte przez D. A. (1) 10 udziałów stanowiło jej 5%.

Sąd ten powoła się także na liczne judykaty Sądu Najwyższego, w oparciu o które wskazał, że posiadanie przez wnioskodawczynię jako współnika udziałów w rozmiarze 95% kapitału zakładowego, czy też nawet 90%, skutkuje przyjęciem, że w sferze ubezpieczeń społecznych należy go uznać za jedynego współnika spółki, który z tego tytułu podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Wnioskodawczyni poza obowiązkami ściśle właścicielskimi nie wykonywała żadnych czynności na rzecz spółki, gdyż ta była zarządzana przez dyrektora ds. inwestycji i pełnomocnika. Tak samo w toku postępowania nie wskazano, by drugi ze współników wykonywał jakieś czynności na rzecz spółki. W spornym okresie zostało potwierdzone jedynie jego uczestnictwo na dwóch zgromadzeniach współników, podczas których były podejmowane zgodne uchwały obu współników. W sprawie nie zostało potwierdzone aktywne uczestnictwo D. A. (2) przy wykonywaniu uprawnień właścicielskich. Zdaniem tego Sądu nie można przyjąć, by osiągnęła ona korzyści majątkowe z tego tytułu, gdyż zysk spółki nie był przekazywany na rzecz współników, a sprzedaż przez nią udziałów w spółce nastąpiła po cenie ich zakupu.

Według sądu nie budzi wątpliwości czasokres podlegania przez wnioskodawczynię ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wynikający z zaskarżonej decyzji, a przypadający w obejmującym ją spornym okresie 26.02.2015 r.-16.12.2017 r. Co do tego to strona pozwana przedstawiła stosowne ustalenia zawarte w deklaracjach ubezpieczeniowych. Dlatego Sąd I instancji nie przyjął, w ślad za stanowiskiem wnioskodawczyni, że w okresie 1-31.08.2015 r. podlegała ona ubezpieczeniom z tytułu zawartej umowy zlecenia, skoro z dokumentacji ubezpieczeniowej wynika, że jej ubezpieczenie z tego tytułu było dobrowolne.

W tym stanie rzeczy Sąd ten oddalił odwołanie wnioskodawczyni na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800).

Apelację od powyższego wyroku wywiodła wnioskodawczyni, zaskarżając wyrok w całości oraz zarzucając mu:

I. naruszenie prawa materialnego, tj.:

1) art. 8 ust 6 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 4 § 1 pkt. 3 k.s.h. w zw. z 201 § 4 k.s.h., poprzez jego wadliwą wykładnię i przyjęcie, iż skarżąca jest współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, poprzez zastosowanie fikcji prawnej „udziałowca iluzorycznego” względem drugiego udziałowca spółki posiadającego w tym czasie 10 % udziałów, co skutkowało zastosowaniem art. 6 ust 1 pkt. 5 oraz art. 13 ust. 4 przedmiotowej ustawy i uznaniem, iż skarżąca podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, podczas gdy prawidłowe zastosowanie powołanych przepisów nie pozostawia wątpliwości, iż: skarżąca, dysponując 90 % udziałem w kapitale zakładowym spółki, przekładającym się na 90 udziałów, była więc współnikiem w spółce wieloosobowej, ze względu zaś na rozmiar udziałów przypadających, drugiemu udziałowcowi aktualizowały się przepisy gwarancyjne wskazane w art. 223,236 i 237 k.s.h. uniemożliwiające stopienie się kompetencji właścicielskich i zarządczych w jednoosobowy konglomerat przy zachowaniu określonego parytetu własności udziałów, co de iure uniemożliwia przyporządkowanie udziałowca większościowego do kategorii podmiotów objętych kognicją art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 13 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

2) art. 256 § 1 k.s.h. w zw. z art. 262 § 4 k.s.h. w zw. z art. 19 § 3 w zw. z 17 § 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym poprzez pominięcie jego treści a w konsekwencji niewłaściwą subsumcję ogniskującą się w przyjęciu, iż doszło do skutecznego podwyższenia kapitału zakładowego, skutkującego przyporządkowaniem drugiemu współnikowi tj., D. A. (1) posiadania 10 udziałów przekładających się na 5% udział w kapitale zakładowym, podczas gdy prawidłowe zastosowanie powołanych przepisów nie pozostawia wątpliwości, iż: pomimo podjęcia stosownej uchwały, przez nadzwyczajne zgromadzenie współników tut. spółki, w zakresie podwyższenia kapitału zakładowego i objęcia nowych udziałów przez dotychczasowego, jedynego współnika tj. R. B. w reperkusji prawomocnego oddalenia wniosku o wpis przedmiotowej zmiany do krajowego rejestru sądowego nie doszło do skutecznego zgłoszenia zmiany w sądzie rejestrowym, co implikuje brak dokonania niniejszej zmiany, udziały współników kształtowały się zatem w sposób

następujący R. B. posiadała 90 udziałów, co przekładało się na 90% udział w kapitale założycielskim zaś D. A. (1) 10 udziałów, co przekładało się na 10% udział w kapitale założycielskim spółki.

3) art. 151 § 3 k.s.h. w zw. z art. 174 § 1 k.s.h. poprzez pominięcie ich treści i przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym w zakresie uczestnictwa udziałowca mniejszościowego, tj. D. A. (1) w realizacji uprawnień właścicielskich w postaci: udziału w rozpatrzeniu i zatwierdzeniu sprawozdania z zarządu z działalności spółki oraz sprawozdania finansowego za rok obrotowy, podziale zysku, udzielenia członkom zarządu absolutorium z wykonania przez nich obowiązków, skategoryzowanie ich jako braku aktywnego uczestnictwa w realizacji w/w uprawnień, co oznacza obarczenie udziałowca mniejszościowego dodatkowymi, nieznanymi aktualnej regulacji prawnej, nieokreślonymi obowiązkami. podczas gdy prawidłowe zastosowanie powołanych przepisów nie pozostawia wątpliwości, iż: w razie braku nałożenia w umowie spółki dodatkowych obowiązków na udziałowca mniejszościowego, przy zachowaniu zasady równości to jedyna aktywność udziałowca sprowadza się w zasadzie do brania udziału w Zgromadzeniach Wspólników, przy istniejącej w niniejszej sprawie konstelacji wielkości udziałów zauważyć należy, iż w związku z dysponowaniem przez udziałowca większościowego 90% udziałem w kapitale założycielskim, sam udział w nich należy traktować jako czynne korzystanie z przyznanych uprawnień przez udziałowca mniejszościowego, w perspektywie norm regulujących zagadnienie kworum i wymaganej większości.

II. naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:

1) art. 227 k.p.c. w zw. z art. 233 k.p.c., poprzez nieprzeprowadzenie jakiegokolwiek dowodu na okoliczność realizowania przez skarżącą czynności na rzecz spółki wykraczających poza obowiązki stricte właścicielskie a następnie całkowicie dowolne przyjęcie, że skarżąca takich czynności nie świadczyła, podczas gdy przeprowadzenie czynności dowodowych na okoliczność realizowania przez skarżącą czynności zarządczych wynikających z sprawowanej przez nią funkcji Prezesa Zarządu w sposób jednoznaczny wskazuje, że w pełni realizowała spoczywające nań obowiązki.

2) art. 231 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 6 kc, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i poczynienie dowolnych ustaleń wyłącznie na podstawie dokumentów przedstawionych przez organ rentowy w postaci przyjęcia, iż skarżąca nie podlegała ubezpieczeniu z tytułu zawartej umowy zlecenia albowiem z dokumentacji ubezpieczeniowej wynika, że jej ubezpieczenie z tego tytułu było dobrowolne. Co prowadzi do sytuacji wykazywania prawdziwości jednego faktu dowodzonego przez organ rentowy poprzez inny fakt, który również winien być przedmiotem dowodzenia. Stanowi powyższe nieomal akademicką egzemplifikację błędu logicznego *circulus in demonstrando*, sąd przyjął prawdziwość jednego nieudowodnionego twierdzenia organu rentowego na podstawie jego innego, również nieudowodnionego twierdzenia, co więcej Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych została oparta na nienależycie (z naruszeniem art. 7 KPA, art. 77 KPA, art. 107 KPA) przeprowadzonym postępowaniu dowodowym, a zawiera w swej treści jedynie abstrakcyjne stwierdzenia prowadzące do przerzucenia na skarżącą ciężaru dowodzenia faktów, poprzez wymuszenie wykazywania nieprawdziwości bezpodstawnych tez organu rentowego, w szczególności wadliwym ustaleniu ilości zgromadzeń wspólników, w których brała udział, tymczasem przeprowadzenie czynności dowodowych na okoliczność objęcia lub nie dobrowolnym ubezpieczeniem z tytułu umowy zlecenia jest niemożliwe albowiem przesądzić to może jedynie prawomocny wyrok sądu w niniejszej sprawie, co wynika z prostej konstatacji, iż w sytuacji braku obowiązku ubezpieczenia po stronie skarżącej z tytułu art. 8 ust. 6 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przedmiotowe ubezpieczenie z tytułu umowy zlecenia będzie mieć charakter obligatoryjny. Natomiast udziałowiec mniejszościowy brał udział w trzech z czterech zgromadzeniach wspólników, które miały miejsce. Brak działań kontrolujących organ z zakresu analizy dokumentacji spółki złożonej w KRS dyskwalifikuje decyzję i przesądza o konieczności jej eliminacji z obrotu prawnego.

3) naruszenie prawa procesowego w postaci 328 § 2 k.p.c. poprzez wadliwe sporządzenie uzasadnienia w sposób uniemożliwiający należyte zapoznanie się z motywami rozstrzygnięcia przez skarżącą, w szczególności poprzez nielogiczny i niespójny wywód treści uzasadnienia oraz abstrakcyjne odwoływanie się do niesprecyzowanego dorobku literatury.

Apelująca wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z niżej wskazanych dokumentów na okoliczność realizacji przez skarżącą obowiązków korporacyjnych wynikających ze sprawowania funkcji Prezesa Zarządu:

- zlecenie nr. (...) do wykonywania usług,
- pismo do Sądu Okręgowego we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy z dnia 24.09.2016 r.,
- wniosek (ponowny) o zwolnienie od kosztów do Sądu Okręgowego we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy z dnia 20.09.2016 r.,
- faktura korygująca (...) z dnia 24.10.2016 r.;
- pismo o zwrocie faktury z dnia 19.09.2016 r.,
- rachunek zysków i strat sporządzony za okres 01.01.2017 r. -31.03.2017 r.,
- wniosek o warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do R. B. z dnia 20 czerwca 2016 r.,
- wezwanie strony do osobistego stawiennictwa z dnia 10.08.2016 r.

W oparciu o powyższe zarzuty apelująca domagała się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie odwołania, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie od organu rentowego na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy domagał się oddalenia jej w całości oraz zasądzenia na jego rzecz od wnioskodawczyni kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie odwoławcze.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja odwołującej się zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustawa systemowa nie zawiera definicji jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, natomiast taką definicję zawiera art. 4 § 1 pkt 3 kodeksu spółek handlowych, zgodnie z którym spółka jednoosobowa to spółka kapitałowa, której wszystkie udziały albo akcje należą do jednego wspólnika. Wnioskodawczyni konsekwentnie kwestionowała prowadzenie działalności gospodarczej w formie jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością twierdząc, że nie była ona jedynym wspólnikiem, bowiem oprócz niej udziały w spółce posiadała D. A. (1), co jednoznacznie wynika z wpisu do KRS.

Z kolei zarówno Sąd Okręgowy, jak i pozwany organ rentowy, doszli do przekonania, że wnioskodawczyni, posiadając 95, bądź nawet 90% udziałów, miała istotny wpływ na podejmowanie wszystkich czynności, decydując samodzielnie o profilu działalności spółki. Powyższe uzasadniało, w ocenie Sądu I instancji, uznanie wnioskodawczyni za większościowego udziałowca, skupiającego niemal cały kapitał spółki, co powoduje zastosowanie fikcji prawnej, jakoby była ona jedynym wspólnikiem takiej spółki.

Stanowisko to nie zasługuje na akceptację, bowiem zaskarżona decyzja nie dotyczy objęcia ubezpieczeniem społecznym wnioskodawczyni z tytułu zatrudnienia w spółce na podstawie umowy o pracę, gdzie istotne jest to, czy osoba zatrudniana jest jedynym czy niemal jedynym wspólnikiem. W niniejszej sprawie chodzi bowiem o to, czy wnioskodawczyni podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, który to tytuł jest pochodną piastowanej przez nią funkcji zarządczej w jednoosobowym zarządzie spółki kapitałowej, przy zastrzeżeniu, że kapitał tego podmiotu dzierżony jest przez dwóch wspólników (R. B. i D. A. (1)). Poczynione przez Sąd Okręgowy rozważania prawne, poparte rozbudowaną judykaturą Sądu Najwyższego, są adekwatne do innego stanu faktycznego, a dokładnie do stosunku zatrudnienia pracowniczego w spółce, w której pracownik pozostaje większościowym udziałowcem. Zatem w takiej relacji, w której jedyny niemal

udziałowiec, reprezentujący spółkę-pracodawcę, piastuje jednocześnie funkcję pracownika, brak jest podstaw do uznania realności tak nawiązanego stosunku pracy z uwagi na brak jednej z konstytutywnych przesłanek, tj. stosunku podporządkowania.

Z kolei na tle art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdzić należy, że pojęcie "prowadzenie działalności pozarolniczej" jest pojęciem szerszym od działalności gospodarczej określonej w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (jednolity tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 zm.). Do pojęcia działalności gospodarczej w powyższym (wąskim) rozumieniu ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych odwołuje się tylko w art. 8 ust. 6 pkt 1, a w pozostałych punktach tego przepisu wymienia osoby nieprowadzące działalności gospodarczej w ścisłym znaczeniu tego pojęcia. Właśnie w kręgu tych osób znajduje się w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wspólnik jednoosobowej spółki z o.o., który jest objęty obowiązkiem ubezpieczenia bez względu na fakt prowadzenia działalności gospodarczej. Powyższy przepis został wprowadzony od dnia 1 stycznia 2003 r. ustawą z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 241, poz. 2074 ze zm.), a jego celem było rozszerzenie obowiązku ubezpieczenia społecznego w przypadku wspólników jednoosobowych spółek z o.o., aby nie musieli oni w celu objęcia ubezpieczeniem zawierać umów z własną spółką. Zgodnie zaś z powołanym już art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wspólnik jednoosobowej spółki z o.o. podlega ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Zatem w swojej istocie spór na etapie postępowania odwoławczego dotyczył wykładni cytowanego przepisu, którego wykładnia literalna, wbrew argumentacji konsekwentnie podtrzymywanej przez organ rentowy, nie wzbudza większych wątpliwości.

Dlatego też objęcie udziałów, choćby w nieznacnej części, w spółce przez innych udziałowców należy uznać za okoliczność wyłączającą zastosowanie ww. przepisu art. 8 ust. 6 pkt 4. Skoro zaś w sprawie bezspornym jest, że poza wnioskodawczynią udziały – niezależnie od tego, czy w proporcji 5, czy też 10% całego kapitału spółki – posiada inny wspólnik (D. A. (1)), to wnioskodawczyni nie może podlegać ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej jako „jeden z wspólników” spółki (...) Sp. z o.o.

W związku z powyższym kierunkiem interpretacji cytowanego przepisu, wyrok Sądu Okręgowego, jako nieprawidłowy, podlegał zmianie, o czym orzeczono w pkt. I wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w pkt. II na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 w zw. § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów.

Ireneusz Lejczak Jacek Witkowski Maria Pietkun